

LOKALAFDELINGEN I AARHUS KOMMUNE

Formand: Sebastian Jonshøj, Willemoesgade 10, 1, 8200 Aarhus N

Telefon: 6160 3401

E-Mail: jonshoej@gmail.com

Aarhus d. 21. August 2017

Til

Aarhus Kommune
Teknik og Miljø
CBM

Hørings svar ifm. **Forslag til Lokalplan nr. 1066 - Erhvervsområde ved Søren Frichs Vej**

Danmarks Naturfredningsforening (DN) i Aarhus ønsker hermed at tilkendegive en klar afstandtagen til planerne for etablering af et højhus på 15 etager ved virksomheden *Systematic* på Søren Frichs vej 37-39.

Det er dog indledningsvis vigtigt at understrege, at DN Aarhus generelt anerkender behovet for byfortætning, såfremt Aarhus fortsat skal vokse og udvikle sig i årene fremover. Vi anerkender ligeledes, at et effektivt virkemiddel i denne forbindelse er etablering af højhuse, idet udnyttelsen af den lodrette dimension alt andet lige bør begrænse inddragelse af nyt land i den horisontale. DN's bemærkninger til det konkrete projekt bunder med andre ord ikke i en generel modvilje mod højhusbyggeri i Aarhus, men peger alene på nødvendigheden af omtanke ifm. placering og udformning. En omtanke, som vi ikke mener er lagt for dagen ifm. det påtænkte højhusbyggeri ved Søren Frichs vej 37-39.

DN Aarhus begrundet modstanden med følgende betragtninger:

Frem til Søren Frichs vej har arealerne langs Aarhus Å bevaret status som landzone. Derved har naturen i sjælden grad fået adgang til hjertet af Aarhus, og borgerne i midtbyen umiddelbar adgang til en grøn flig af naturen i *Det åbne land*. Det har skabt et helt særligt miljø, hvor oplevelsen af nærhed til naturen er enestående, og i stigende omfang understøttes af forskellige aktiviteter både på og langs åen. I et forbilledligt samarbejde mellem Aarhus Kommune, DN Aarhus og engagerede borgere, er der sat græssende kreaturer ud på Åbrinken, som led i en flersidig indsats for naturpleje, grøn folkeoplysning og lokalt "ejerskab". Strækningen er blevet åbnet mod åen og er blevet allemandseje, ikke blot for de lokalt bosiddende, men også for de mange aarhusianere, der dagligt ad Brabrandstien passerer til fods eller på cykel gennem porten til det grønne, og på mange måder lægger storbyen bag sig.

Det er almindeligt anerkendt, at placeringen af højhuse er altafgørende for oplevelsen af det omkringliggende byrum og landskab. En langsigtet, hensynsfuld planlægning bør således inddrage de tilstødende arealer og ikke forholde sig til byggegrunden isoleret. Der bør herske en gradvis og harmonisk overgang mel-

lem meget forskellige by- eller landskabselementer, og etableres en visuel bufferzone omkring de grønne områder, der bidrager til opretholdelsen af den uforstyrrede naturoplevelse.

Med planerne for etablering af et højhus langs Aarhus Å, har man ikke taget det fornødne hensyn til de grønne omgivelser, der i dag kendetegner området langs Aarhus Å, frem mod Søren Frichs vej. Bygningen vil uundgåeligt stå i massiv og skærende kontrast til det harmoniske, visuelle indtryk der møder den, der i dag ankommer til – og opholder sig i – området.

I såvel kommuneplan som diverse sektorplaner erklæres et hensyn til borgerne behov for, og ret til, umiddelbar adgang til bynære grønne områder. Planerne skylder imidlertid nøje at overveje ikke blot placeringen, men i høj grad også *beskaffenheden* af disse. Således er den rekreative og "mentale" værdi ved en grøn lokalitet omkranset af himmelstræbende betonmonumenter ikke den samme, som en tilsvarende lokalitet, hvor illusionen om natur og frirum opretholdes ved et umiddelbart fravær af synligt dominerende urbane konstruktioner. I anvendelsen af ordet "illusion" ligger en nøgtern erkendelse af, at der næppe er plads til uberørt og vidtstrakt natur i klassisk forstand, indenfor byzonen, men samtidig en stædig insisteren på det grønnes berettigelse, både som frirum for mennesker men i høj grad også som levested for planter og dyr i byen. Et frirum, der for os mennesker nok så meget handler om *oplevelsen* af stedet og dets omgivelser, som det for dyrene handler om levestedets fysiske indhold.

Ovenstående hensyn opnås efter DN's opfattelse bedst gennem bevarelse af *eksisterende* naturområder – og deres nære omgivelser – i byen. Disse rummer – i modsætning til nyetablerede – de strukturelle kvaliteter og den kontinuitet i tid og rum (alder og omfang), der understøtter såvel den hjemmehørende biodiversitet, som byens (øvrige) borgere. Endelig har de oprindelige grønne områder den indlysende fordel, at de ligger, hvor de har ligget i mange år, og derfor ikke burde repræsentere en overraskelse for byplanlæggere og – udviklere. Derimod bør de udgøre vitale nøgleelementer i byen, som planlægningen indledningsvis kan forholde sig til, og tage respektfuldt afsæt i.

Med venlig hilsen

Sebastian Jonshøj, formand